

Wiara powiadam, wiara

Piotr Rubik

Bo gdyby wszystko już wiedziano
Gdyby tajemnic już nie było
Gdyby o Bogu wiedzę dano
To po co, po co, po co, po co, po co
By się dalej żyło

Nad zbrojne hufce i pancerze
Nad świat, co świat się zniszczyć stara
Nad tarcze, miecze i rzcerzy
Nad księgi, co jak wszechświat stare

Wiara, powiadam, wiara
Wiara, powiadam, wiara

Wiara nie byłaby już wiarą
A jeno wiedzą i nauką
Człek by się o przetrwanie starał
I nie miał czego, czego, czego, czego, czego
W życiu szukać

Nad zbrojne hufce i pancerze
Nad świat, co świat się zniszczyć stara
Nad tarcze, miecze i rzcerzy
Nad księgi, co jak wszechświat stare

Wiara, powiadam, wiara
Wiara, powiadam, wiara
Wiara, powiadam, wiara
Wiara, powiadam, wiara

Jakby się żyło bez nadziei
Że tajemnica jest w wieczności
Że siewca po coś więcej sieje
Niż po to, po to, po to, po to, po to
Po to by się stać nicością

Nad zbrojne hufce i pancerze
Nad świat, co świat się zniszczyć stara
Nad tarcze, miecze i rzcerzy
Nad księgi, co jak wszechświat stare

Wiara, powiadam, wiara
Wiara, powiadam, wiara
Wiara, powiadam, wiara
Wiara, powiadam, wiara